

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 892

פרשת נח ד' חשון תשע"ט - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

מאמרותיו

ח"י אדר תש"ס - ח"י אדר תשע"ח
ח"י שנים להסתלקותו של הגה"צ המשפיע רבי משה וובר זיע"א

"מכל אשר בחרבה מתו"

מובא במסכת קדושין (דף י"ג, ע"א): "כל שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין - לא יהא לו עסק עמהן. וקשין לעולם מדור המבול שנאמר: "וגם דגי הים יאספו" (הושע ד, ג) ואילו בדור המבול נאמר: "מכל אשר בחרבה מתו" ואולם דגים שבים לא מתו" צריך להבין מדוע

קושרת הגמרא הנ"ל את ענין גיטין וקדושין לדור המבול? ניתן לפרש זאת כך: ענין הדגים רומז לצדיקים כמובא במדרש רבה פרשת ויחי (פרשה צז, ה): "וידגו לרוב, מה דגים הללו גדלים במים וכו' כך ישראל גדלים במים בתורה". ולפי זה יובן שבדור המבול המשך בעמוד הבא

מבט לאירועי השבוע

להזהיר ולהזהר

הפיגוע המתועב שהתרחש השבוע בארצנו הק' מלמד אותנו בפעם המי ידוע כמה שאסור להפגין שאננות כלפי אלה שכביכול אנו מכירים אותם ושלכן הם נראים בעינינו כבלתי מסוכנים. צריכים לנקוט במשנה זהירות גם כלפי אותם שמוכרים לנו ועובדים במחיצתנו. ומסקנה כואבת נוספת: צריכים להטיל קנס קולקטיבי על כל אנשי הכפר שממנו יצא הרוצח השפל לבצע זממו בכדי שמעשי רצח שכאלה לא יחזרו על עצמם.

ומענין לענין באותו הענין: בשנים האחרונות מופצות בקרב הציבור החרדי חוברות קריאה שאמורות להיות מותאמות לנוער שבמחננו. ואולם לדאבון הלב פעמים רבות מובאים בחוברות הללו סיפורים מזעזעים, מזוועים ומסלידים, אודות מעשי רצח ומעשי שוד שהתרחשו במקומות שונים בעולם. ולו היה מדובר באיזכור קצר של אותם המעשים, היתה זו חצי צרה, הבעיה היא שהחברות הללו צריכות להיות מספיק עבות כרס בכדי שיספקו את תיאבונם של קוראיהם, ולכן מובאים בסיפורים הנ"ל כל העובדות הנוגעות לזהותם של הרוצחים והשודדים הללו וכן פרטי פרטים אודות הדרך בה ביצעו את פשעיהם,

לעניות דעתי, חומר קריאה זה אינו תואם את הערכים שהנוער החרדי אמור לגדול במשך בעמוד אחרון

בשורה טובה

בסייעתא דשמיא

ניתן להאזין לשיעור בדף היומי ובפרשת השבוע מפי עורך העלון הרב עידו וובר שליט"א במערכת "קול הדף": 02-6400000

נקוי הדעת שבידועים

שקדן ועובד ה' כחד מקמאי

ויראת שמים ועשיית רצון קונו בלבד בלי קשר ושייכות לעניני עולם הזה. במיוחד בלט ברציפות לימודו שכלל סדרים רצופים של שמונה שעות ומעלה עליהם שמר בשמירה עזה שלא יופסקו בשום פנים ואופן. גם כאשר באו לבקרו גדולים וטובים, לא הפר את קבלתו ולא הפסיק ממשנת תלמודו שכן חי בחוש שלהפסיק באמצע הלימוד זה המשך בעמוד אחרון

סיפור קטן על יהודי גדול

זה קרה בערב חג השבועות - הזמן הלחוצי ביותר במספרות החרדיות. נגשתי עם מורי המשפיע הגה"ח רבי משה ובר זיע"א לאחת המספרות הירושלמיות

כבדי להסתפר. כמקובל בזמן דחוק שכזה הספר הותיק במספרה שכר לעצמו ספר צעיר שיספר לצידו בכדי להקל מעליו את עומס העבודה, לפתע רבי משה הבחין שכל אלה שהמתינו בתור, סירבו לגשת לספר הצעיר, הם העדיפו להמתין לותיק ואפילו במחיר שהצעיר ישב בידיים ריקות מעבודה. המראה הזה צרם מאד לרבי משה. הוא מייד ניגש לספר הצעיר בכדי שיספרו. בתום התספורת, הרעיף עליו שבחים רבים והודה לו מקרב לב על מלאכתו. כשיצאנו מהמספרה אמר לי רבי משה: עדיף להיות מסופר פחות יפה ולא להלבין פני יהודי ברבים מאשר להלך עם תספורת יפה שבגינה פניו של יהודי הוכלמו.

מות מופלאה של עובד השם כחד מקמאי ושקדן מופלא היתה דמותו של הגאון רבי זרח אפרים

הגאון רבי זרח אפרים זלזניק זצ"ל

זלזניק זצ"ל ראש ישיבת באר שלמה. כל ימיו שם לילות כימים ביגיעת התורה ולא היו לו בעולמו אלא תורה

מוצאי שבת

הדלקת נרות

ירושלים: 6.46
תל-אביב: 6.48
חיפה: 6.47
באר-שבע: 6.49
רבינו תם: 7.27

ירושלים: 5.35
תל-אביב: 5.50
חיפה: 5.41
באר-שבע: 5.51
המועדים לפי שעון קיץ

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: haravveber@gmail.com

לקט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284 את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

בסיעתא דשמיא

מחידושי העורך שליט"א

שאלות קצרות ותשובות ביצון על הפרשה:

1. מה הקשר בין תחילת פרשתנו לסופה של הפרשה הקודמת פרשת בראשית?

תשובה: פרשת בראשית מסתיימת בפסוק: "ונח מצא חן בעיני ה'" ופרשתנו נפתחת בפסוק: "אלה תולדות נח" ומכאן ניתן לומר שבזכות מה נח מצא חן בעיני ה'? בזכות שהביא תולדות ולא למד מהתנהלותו של האדם הראשון שלאחר שנקנסה עליו מיתה, פרש מאשתו מאה ושלושים שנה (כמובא בפירוש רש"י על הפסוק בפרשת בראשית "וידע אדם עוד...").

2. מה הקשר בין תחילת פרשתנו לסופה?

תשובה: על הפסוק שחותם את פרשתו "וימת תרח בחרן" מפרש רש"י: "לפיכך קראו הכתוב מת, שהרשעים אף בחייהם קרויים מתים. הצדיקים אף במיתתם קרויים חיים שנאמר: "ובניהו בן יהודע בן איש חי", וזהו איפוא הקשר בין תחילת הפרשה שמדברת אודות נח שהיה "איש צדיק תמים" ומסיימת בתרח הרשע ובכך מעבירה לנו התורה את המסר: ראו את ההבדל התהומי בין נח הצדיק התמים שנקרא חי, לתרח הרשע שנקרא - מת.

3. "אלה תולדות נח נח" מדוע הפסוק מזכיר את שמו של נח פעמיים ברציפות?

תשובה: הפסוק מעביר לנו את המסר: התולדות (היינו התוצאות ממעשיו) של הצדיק שבמקרה זה קראו לו נח, צריכות להשרות "נח": היינו נוחות ורוגע על סביבתו.

4. מה הקשר בין סוף הפסוק הראשון של הפרשה לתחילת הפסוק השני?

תשובה: הפסוק הראשון מסתיים במילים "את האלוקים התהלך נח" והפסוק השני פותח במילים "ויולד נח" ומכאן המסר: ההליכה שלנו צריכה להביא ללידה היינו לתוצאות מעשיות שיפרו וירבו כמשמעות המושג של "לידה".

מאמרותיו המשך מעמוד קודם

מתו רק אלו שהשחיתו את דרכם כמו שפירש רש"י (בראשית י, ב): "אפילו בהמה חיה ועוף נזקקין לשאינן מינן", אבל דגים שבים שלא חטאו, נצלו. וגם נח ובניו שהיו צדיקים, עליהם לא היה מי המבול ואולם כאן במי שאינו יודע בטיב גיטין (היינו כיצד לסדר גיטין על פי ההלכה) והוא מסדר גיטין

הוראה למעשה

ה אדם צריך לנקוט בזהירות גדולה ושמירה יתרה במאד מאד בברית המעור.

המקור בפרשה: "מכל הבהמה הטהורה תיקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה היא שנים איש ואשתו גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה". וקשה: למה שינה הלשון אצל בהמה ואמר "איש ואשתו"? אלא הרמז שדור המבול נתקיימה בהם הקללה "ארור..." (דברים כ"ז, כא) והם כבהמה והבהמה כמותם. ועל דרך הסוד אפשר שקצת מהם נתגלגלו בבהמות ואז שפיר "איש ואשתו" ולא זכו להתגלגל בעופות. (של"ה הק')

הוראה למעשה

האדם צריך להדיר רגליו מרשות הרבים ולהסתור במסתרים ולא לצאת מפתח ביתו כשישנה פורענות בעולם והשחתה בכדי שלא יביט בו המשחית, כי כל זמן שאין המשחית רואה פניו, אינו יכול לשלוט עליו.

המקור בפרשה: "מבול מים" מפסוק זה מובן שאף שהיו מים, היה בהם משחית ושמו "מבול" וציוה ה' לנח שיסתיר עצמו ממנו, דהיינו בתיבה כדי שלא יקטרג. על כן, שומר נפשו ירחיק מכל השחתה ויסתיר עצמו עד כי יעבור זעם" (של"ה הק') "ומי לנו גדולים צדיקים כחברי רשב"י וציוה שיסתרו בעת זעם הדבר ר"ל (הגהת החיד"א זיע"א)

הוראה למעשה

שלא כדון, יכול לצאת על ידי זה מכשול גם לצדיק כי הוא יבוא חס ושלם להכשל באיסור אשת איש, לכן חמור עוונו של זה שעוסק בגיטין וקדושין מבלי לדעת את ההלכה מעוננם של דור המבול. (מתוך הספר "ירים משה" של הגה"צ המשפיע רבי משה ובר זיע"א)

האדם צריך לדעת שאין רשות לאורח להכנס בבית להתאכסן בו, כי אם ברצון וברשות בעל הבית, שכן נח לא רצה להכנס בתיבה עד ש-ה' בעל התיבה ציוהו שיכנס בה ורק אז "ויבא נח". המקור בפרשה: "ויאמר ה' לנח בוא אתה", (של"ה הק')

הוראה למעשה

האדם צריך להזהר שלא לקבל אורח בביתו אלא אם כן שאינו נחשד בעיניו. המקור בפרשה: "כי אותך ראיתי צדיק" (של"ה הק').

הוראה למעשה

האדם צריך לדעת שאם בעל הבית נותן לו רשות להכנס להתארח בביתו, אין רשות לאורח ההוא להכניס עמו אורחים אחרים אם לא ברצון בעל הבית". המקור בפרשה: "בוא אתה וכל ביתך" וכל זה כתב הזוהר הק'. (של"ה הק')

הוראה למעשה

האדם צריך להתרחק מהשיכרות. המקור בפרשה: "וייקץ נח מיינו". צא ולמד מה ארע לנח מהשיכרות וי"ג פעמים ו' נרמז בפרשה זו של שכרות (שלה הק'). אות וא"ו (מלא) בגימטריא י"ג. רמז שבשכרות מסלק מורא שמים הרומז לאות ו' ובמילוי גימטריא - אח"ד. (הגהת החיד"א זיע"א).

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים - מרת יהודית רובינשטיין ז"ל - נפטרה ב' ניסן תשע"ג

הדג והאתרוג

"רבות! ובכן, אין הזמן מתאים להתפעלות, גם לי גם לכם דוחקת השעה... ובכן נסיים את הענין בכי טוב, המרוצים אתם לקנות ממני את האתרוג?". "איזו שאלה? - השיבו שניהם בקול שוה - נקוב מחירו!"

הסכום ששמעו מפורש יוצא מפיו, הדהימם לא פחות מהאתרוג עצמו, אך כלום יכולים הם ורשאים לוותר על המציאה שנזדמנה בדרכם? שלפו האברכים את המזמונים אשר בכיסם, יצאו ומכרו אי אלו מחפציהם ולאחר עמידה על המקח יצאו נקיים מממונם, אך ידיהם מלאות - קופסת האתרוג שכנה אחר כבוד בין מטלטליהם.

*

ובדרכם לצאנו לנו השלוחים באכסניה הממוקמת על אם הדרך, כאשר נפשו והחליפו כח קבצו האברכים מטלטליהם נשקו את מזוזת החדר ופנו להפרד מבעל הבית, בעברם במסדרון אשר בין המטבח והחצר, כמעט ונתקלו בגיגית, גדולה ממדים, גדושה במים זכים ודג שמן וגדול כמוהו לא ראו עיניהם מעולם, משוטט, ומתחבט במים, מעלה בועות בקצה זנבו, שט אנה ואנה ולוגם מלא לוגמיו.

ובעיני רוחם כבר ראו את נתחיו העסיסיים מוגשים, מוקטרים על השולחן לפני ה'

מאליהם נעצרו האברכים והסתכלו בדג זה, ובמלי משים נענו בלחשיה: "בריה זו, נאה ויאה לכבוד שבת יום טוב", ובעיני רוחם כבר ראו את נתחיו העסיסיים מוגשים, מוקטרים על השולחן לפני ה', של הרבי הקדוש, כאשר המוני חסידים מאכלסים את האולם הגדול.

בלא שהיות נגשו אל הפונדקאי העומד בקרן זוית ומביט בהם כדגי שפרש רשת בלתי נראית, ובקשה בפיהם: "היות שהשתא חברו שבת ויום-טוב ביום אחד, חפצים אנו להנות את רבנו במתנה נאה זו, והרי יודע מר, מה התיקון הנורא אשר צדיקים וקדושים מתקנים בעת אכילת דגים בשבת ומועד, למען ה', אל ימנע טוב מבעליו וימחר לארוז את הדג הלז, בעין יפה ישלמו מחירו...".

חיך הפונדקאי כדגי אשר רשתו כבר פרושה היטב היטב, והדג עומד כבר ליפול לתוכו והפטיר: "אהה, דוקא בדג זה אוותה נפשכם, ובכן אגלה אזניכם צפונות, זה שבועות על גבי שבועות שאני מכלכל ומטפח דג שמן זה למען יעלה על שולחני, בשבת-יום=טוב, אף אני יהודי הנני ומשתדל לענג שבתות ומועדים ביד יפה".

השליחים לא גרעו עיניהם מן הדג המשובח השט לו להנאתו במים, מצליף בזנבו אחת הנה ואחת הנה, דומה מצפה הוא כבר לעלות על שולחן לפני ה', כדי לקבל תיקונו...

השליחים נאנחו, "דג כזה ראוי שיעלה על שלחן צדיק... כלום אינך רואה זכות לעצמך להנות את הצדיק בדג שאתה טפחת ורביית... כלום לא הגיע שמעו של רבנו הקדוש מצאנו לאזניך, התעמוד מנגד

המשך בעמוד הבא

כבר יתקינו בעזרת ה' סעודה נאה עבור האורחים הרבים....". "אך מעניין מי הוא ה'תורם' האלמוני שמצא לנוכח לשלוח מתנה נאה שכזאת בדרך משונה כל כך...". מחמת גודלו והיקפו, נאלצו כל המבשלות לטרוח סביב הדג. עדיין סיפק בידן לנקותו ולהתקינו כראוי לבישול.

הסוחר החווה בידו לשבת אל השולחן, עוד מעט קט ויראה להם את הפלא

הדוד הגדול העמד על הכירה, ונתחי דג ורדרדים הושלכו פנימה מתובלים כראוי וכנכון. בתום תקופה ארוכה, הגיעו לכתובת של סוחר אתרוגים ממולח, האברכים הלכו עם הסוחר וזה הובילם לביתו.

כ"ק האדמו"ר מצאנו שליט"א עם כ"ק האדמו"ר מבאבוב שליט"א

בדרך שח להם גופו של ענין: "באמתחתו חבוי ומוצנע, שרוי עמו אתרוג, עין לא ראתה! שופרא דשופרא! אתרוג זה, לא הוציא השוקה משום עין 'טובה'. 'חכייתי' - אמר להם - לקונה מתאים, שיבין בחן ערך יקרו, וכשהזדמנתם אתם, ידעתי כי הגיע הקונה הנכון".

בין דיבור לדיבור, הגיעו שלשתם לפתח הבית, הם נכנסו בפתח קמור, והסוחר החווה בידו לשבת אל השולחן, עוד מעט קט ויראה להם את הפלא. "בילה! - קרא הסוחר לעבר המטבח - הגישי שתיה לאורחים". הוא עצמו פנה והביא את הקופסה שהאתרוג היקר טמון בה. בשתי ידיים אחז בה ועיניו אינן גורעות מבטן ממנה, שלא תגלוש חלילה הקופסה היקרה מן היד... ה' ישמור וירחם. הוא הציג את הקופסה בעדינות על השולחן ובתנועות של מנצח החל מטפל במכסה, בעדינות שלף את האתרוג המוחלל כלו כתינוק רך, בפשתן ריחני, ולעיני האברכים המצפות החל מגולל את האתרוג.

"אווה! אווה!" - נפלטו המילים מפהם של השלוחים, לראות אתרוג כזה, במציאות, שלא בחלום, הפלא ופלא!

הסוחר, כמנוסה במלאכתו, עקב בהנאה רבה אחר בטווי ההתפעלות של האברכים, הוא שאף לאט מן הטבק, ניער קמפוצץ אפר באצבע קמוצה והפטיר:

ה עירה צאנו לא זכתה השתא לרכוש אתרוג נאה והדר. ולא רק התושבים לא הגיעו לקניית אתרוג, אלא אף גם הצדיק, ראש העירה ומנהיגה, נותר עדין ללא אתרוג.

כאשר הקיץ עדיין היה בעיצומו, ואחינו בני ישראל הזקוקים לרפואה ולישועה, עשו את תקופת-הנופש במרינבד ובקרלסבד ובשאר מקומות מרפא ומזור, כבר שלח הרב הקדוש בעל "דברי חיים", שלוחים נכבדים, לסרוק את השווקים, כדי לרכוש אתרוג נאה והדר, ככתוב וכנאמר.

יצאו השליחים לדרך, מכירים בערך המשימה אשר על שכמם, והחלו בדקדקנות ובעיון מחזרים על אותם שווקים בהם ארבעה מינים הם הסחורה העוברת לסוחר.

בבית המבשלים מתמר הבל המכה את הראות, המבשלות בוחשות בקדירות, טועמות בקצה הכפית, מזליפות מלח לכאן לפלל לשם, בודקות מעט סוכר, מקלפים גזרים ל"צימעס" וגוערות בבניהם הקטנים הבאים להטרידם כאשר מתח העבודה גבוה מעל גבוה.

אל נא תכלנה כוחותיך, שבנה מעט נוחנה, ושתינה משקה חם לרענן את הכוחות

מדי פעם מופיעה הרבנית בחדר המרווח, סוקרת את התבשילים ואת הטבחות, ומפטירה בחיוך לעבר המבשלות שזיעה נוטפת מפניהן: "אל בחופזה ובבהלה, תספקנה בעזר ה' לסיים הכל על הצד היותר טוב, אל נא תכלנה כוחותיך, שבנה מעט נוחנה, ושתינה משקה חם לרענן את הכוחות". המבשלות גומלות לה לרבנית בחיוך המביע: "ברוכה תהי צדקנית, רב זכותנו שזכינו לבשל תבשילים במטבח כשר זה!"

"ענקלה - פונה המבשלת אל בנה היושב על ההדום ועוקב במבטיו אחר עבודת אמו - גש נא יקירי לארגז ודלה מתוכו עשרה תפוחי אדמה יפים...". יענקלה נגש לקיים מצות אמו, ובעודו רוכן על הארגז, נוחת על השולחן הסמוך דבר מה, היניק מצטעק בבהלה והמשרתות שאף הן נבהלו לקול החבטה, מביטות בתמהון ובפחד בחבילה שהונחתה דרך החלון הפתוח על השולחן.

"מה זה יכול להיות?! נגבה פשה את עיניה העייפות, צעד אחר צעד כמהססת התקדמה לעבר החבילה כאשר שאר המשרתות עוקבות במעט בהלה אחר המעשה.

פשה כבר עמדה ליד החבילה והחלה מתירה קישוריה כאשר החלה זו ... לזיע ולקפץ! "שומו שמים! - נזעקה פשה - מה זאת?" אך ידיה כבר החליקו על גבי חפץ לח וחלקלק. היא שלפה את ה"חפץ" ולעיני חברותיה הנדהמות נתגלה דג גדול ושמן, שופרא דשופרא!

הרבנית שהופיעה בפתח התחייכה: "לכבוד שבת יום-טוב! איזו מתנה נאה, נו מילא, מדג אשר כזה

שקדן ועובד ה' המשך מעמוד ראשון

דבר שלא יתכן כמו שלא יתכן להפסיק את החיים עצמם. בעת לימודו היה בריכוז מדהים, עד שלא היה ניתן להפסיקו ומי שביקש למסור לו דבר נחוץ, נאלץ להשאיר עבודו פתק. בגמר לימודו היה בודק הפתקים לראות מי חיפש אותו והיה מתנצל ומסביר את הנהגתו שלא להפסיק בדיבורו בתוך הלימוד ולו במילה אחת אף לדברים נחוצים.

העידו עליו חבריו בבחרותו שכאשר למדו בישיבה מסכת נדרים שינן לעצמו שש עשרה פעמים את המסכת וכאשר למדו מסכת פסחים שינן שמונה פעמים את המסכת בעיון. בעת המלחמה שפרצה בשנת תשכ"ז, נפלו פגזים מכל עבר והעיר כולה היתה בסכנה. ואולם ראש הישיבה סירב לשהות ב"מקלטים" לשם נאספו המון אנשים ברעש גדול מאחר ולא יכול היה ללמוד שם בשקט ובהרחבת הדעת. רוב הזמן נותר בביתו. כשרעייתו הרבנית חזרה מה"מקלט" הביתה אחרי יומיים, המתין עד לסוף סדר לימודו כדי לשאול בשלומה ובלבד שלא להפסיק אפילו לרגע אחד ממשנתו.

פעם הגיע לבקרו הגה"צ רבי שניאור פרידמן זצ"ל

הגה"צ רבי שניאור פרידמן זצ"ל

והוא כהרגלו לא רצה להפסיק מלימודו. וכששמע כן רבי שניאור, אמר בשמחה: "ברוך ה' שעוד יש לנו בדורנו יהודי אשר אינו מפסיק כלל באמצע לימודו". בתקופה מסויימת למד בלילות בחברותא עם הגאון רבי אברהם אטיק זצ"ל ראש ישיבת באר שלמה. לימים סיפר רבי אברהם שרבי אפרים מצידו אף פעם לא החליט לסיים את הלימוד ורק הוא ר' אברהם היה מפסיק ללמוד כאשר התאחר השעה. פעם אחת החליט שלא להפסיק עד שרבי אפרים יורה לו זאת וכך ישבו ולמדו עד שעה ארבע לפנות בוקר כשהם מחזיקים את עפעפי עיניהם. לבסוף באו לבקש מרבי אברהם שירחם על רבי אפרים ויסיים את הלימוד כי במצב שכזה עוד הוא עלול להתמוטט מחמת שאינו ישן כלל.

הדיסק שישינה בעזרת ה' יתברך את חייכם לטובה.

בימים אלה יצא לאור הדיסק "שמעו ותחי נפשכם" על חמשה חומשי תורה בליווי נעימות חסידיות מפורסמות.

המלוקט: המשפיע הגה"צ רבי משה ובר זיע"א. העורך והמגיש: תלמידו כבנו הרב עדו ובר שליט"א. ניתן להשיג דיסק זה במחיר סימלי ברשת הנווית גל-פז.

הדג והאתרוג - המשך מעמוד קודם

"ואלו מוחזקים לחכמים..." - נשמעו לחיטות נוספות...

"רבותי, אין חכמה ואין תבונה נגד ה'..." "משיב חכמים אחור..."

אך לחיטות אלו לא בקעו כותלי החדר. הרבי קם מלוא קומתו הקדושה ובקול מלא רוח והתפעלות הכריז:

"מאין להם, לאברכים, חכמה רבה, ותבונה עמוקה שכזאת?..."

אי אי אי - לוחש הרבי בהתפעלות - הרי השנה, חל יום ראשון של יום טוב ביום שבת קודש, יוצא לנו, כי חיוב אתרוג, הנו רק מדרבנן, אך עונג שבת - שאני! מדאורייתא ממש!

בפנים מסמיקות מניח את האתרוג על השולחן אשר לפני הרבי: "חפצתי - מדבר הפונדקאי בהתרגשות - להנות את רבנו במתנה כפולה

אי אי אי, הודו לה' כי טוב, וברוך החונן לאדם דעת". הם הגביהו עיניהם, תמהים, נדהמים, לא! הצדיק הקדוש אין דרכו להתלוצץ, חס ושלום, ואת אשר אמר, בפה מלא אמר, ובלב מלא שמחה.. הקמטים התישרו בפניהם, העקב היה למישור.. איש לא הניח יותר לדבר סרה במעשיהם התמוהים של השלוחים.

צאנז לבשה חג. עוד דקות מועטות והחג הקדוש יפרוש אדרותיו על העירה.

והנה שאון ומהומה, מרכבה מתגלגלת ברחבה שלפני החצר, הסוסים נושפים מאומצות, העגלה עוצרת בחקירה,

מבעד הדלת הנפתחת לרווחה, קופץ ויוצא הפונדקאי, מיודענו בידיו, קופסת כסף מבריקה ומעוטרת, ובתוכה, ענוג ומחתל בפשתן ריחני, מונח האתרוג ההדר.

הדרך אל חדר הרבי מתפנה לפניו, נרגש ומרטט הוא מקבל שלום, ובפנים מסמיקות מניח את האתרוג על השולחן אשר לפני הרבי: "חפצתי - מדבר הפונדקאי בהתרגשות - להנות את רבנו במתנה כפולה, בדג נאה לכבוד שבת-יום-טוב ובאתרוג הדר, לקיום המצוה כהלכתה וברוך ה' שזכיתי אני במצוה כפולה זו..."

מסרב?..

"רבנו שיחיה, חייד הפונדקאי, שמעו הקדוש והטהור ידוע היטב בכל הסביבה, צריך אני ליטול ידי טרם אעלה שמו על שפתי, אך אין לכך שום קשר עם הדג הלז..."

האברכים כבשו בקושי את התרעומת מול העקשן הלזה. מה עוד יאמרו לו כדי לשכנעו?..

עמדו והפכו בדעתם כשלפתע נענה הפונדקאי ואמר: "מוכן אני לתת לכם את הדג, אך בתנאי מסויים..."

"מוכן ? ! היאך ? מהו התנאי ?"

"אתן לכם את הדג ואתם תתנו לי את האתרוג שבאמתחתכם. ! ? ? !"

האברכים השפילו ראשיהם, קולם הפך חנוק יותר, עלב יותר, מושפל ושובר יותר..

"רוח תזזית נכנסה בנו, עד היום איננו יכולים להבין כיצד קרה הדבר, אין אדם חוטא אלא אם כן נכנסת בו תחלה רוח של שטות. מן הסתם באה רוח זה ושבשה עלינו דעתנו, כי איך זה לא מנענו איש בעד רעהו לעשות אשר עשינו? ... עמדנו וביצענו את החליפין. נטלנו את הדג ושילמנו בעדו... את האתרוג היקר והנדיר אשר אין כמוהו..."

מיד אחר החליפין כאלו התפכחנו משכרונו, אך עתה מאוחר היה... בלית ברירה עשינו דרכנו חזרה, צאנזה, וראשינו כבושים בקרקע מחמת בושה וכלימה. הדג השמן העיק עלינו במשא, ולא דוקא בגלל כובד משקלו... וכשהגענו הנה, היתה ראשית דרכנו אל עבר המטבח, להפטר מן הדג המשונה, שרכשנו בטפשותנו..."

האברכים סיימו סיפורם והשומעים נענעו ראשיהם בתמהון: ספור מעשה מוזר מדי, עבור שני אברכים "מיושבים" שכאלו.

עד כה וכה והנה הגיע משמשו של הצדיק הקדוש, "הרבי חפץ לראות את האברכים השלוחים..." לו פצתה האדמה פיה, לו היה הכותל נפער כדי לבולעם, אזי היתה הרגשתם טובה מאזלת היד שתקפתם מול קריאת הרבי. אך אי אפשר להתחמק. רבי פיזול המשמש הולך לפניו והם נגררים אחריו כנדונים. מחמת פניהם הולך הכבושות בקרקע לא ראו את פניו הקדושות של הרבי, המאירות באור עילאי, וחיך של חדותא ושמחה שפוך עליהם "רק בהמות היו נוהגות כך" - התלחשו קולות מעבר לחלון.

להזהיר ולהיזהר המשך מעמוד ראשון

צריכים להתפרנס, אבל מה אנו אשמים מכך? ויהי רצון שבשנה החדשה שנכנסנו כעת לתוכה, נזכה לקרוא סיפורים חינוכיים ומרתקים כאחד.

138 ובר אלוף

הודעה חשובה

המעוניינים להגיע לקבלת הקהל של הרב עדו ובר שליט"א תלמידו של הגה"צ רבי משה ובר זיע"א ככדי להיוועץ בענייני מציאת הזיווג, שלום בית, חינוך ילדים ופרנסה על פי תאריך לידתם ושמותיהם,

יתקשרו לטל. 02-5828284

תיקון החיד"א להצלחה, רפואה, פרנסה ומציאת הזיווג - טל' 02-5828284

עלון זה יוצא לאור לזכרו של נסים בן נוריה נסים ז"ל - נלב"ע כ"ח באדר תשע"ח

